

ԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ

ԾԱԴԻԲՐԻՑ ումանք աղքայինք քանի մ'անգամ ծանուցին եւ մեզմէ ալ խնդրեցին՝ որ Բազմա լիպի միջոցով ըստոյդ ճանուցանեմք իրենց, թէ ինչ է եւ երբ եւ ինչպէս ափախ կատարուի Գերապատիւ Հ. Ղեւոնդ Վ. Ալշանի Յորելեանն։ Ստիպեալ գոհացընեցու եւ չաւելցընելու այդ հետաքրքրութիւնը, ինքն ալ խնդրեց ՚ի հրատարակութիւնին՝ ծանուցանել հարցանողաց, որ՝

Ա. Շնորհակալ էր եւ է անժնց եւ ամենայն բարեսիրաց մտադրութեանը եւ բարեկրութեանը, զոր թէ՛ ա ս առթիւ եւ թէ՛ այլուր մինչեւ Ռիմա յայտնած են իր հայրենական գրուածոց համար, եւ թէ՛ իրեն շատ եւ չափազանց իսկ համարած է եւ կը համարի այն քան ցոյցերը թէ՛ անցելըն եւ թէ՛ ապագային համար, եւ փափաքի որ բարեկամիք այլ այսպէս համարին։ — **Բ.** Խոկ Յորելեանին գալով, մեր Միաբար, նու թեան տպվրութիւնն է՝ ամտնց՝ որ համանին 50 տարի քամանայութիւն կատարել, ՚ի լրման կէս դարուն՝ հանդիսաւոր պատուցանել տալ, եւ ընտանեկան կամ վանական ինդակցութեամբ մատղանքներ ընել իրենց մէջ։ — Եթէ հանի տուողն կենաց՝ քանի մի տարի ալ չնորմել հասնելու 1890 տարւոյն 10 յունիսի, անշուշտ պասպէս կ'ընէ նա իր միաբան երեք յարգոյ հոգեկից եւ դասակից Եղբարց, որք են Հ. Աքրահամ Վ. Ճարեան, Հ. Ղեւոնդ Վ. Ալշան եւ Հ. Ղուկաս Վ. Լազերան։ — **Գ.** Հետաքրքր համար յաւելումք, որ Հ. Ղեւոնդ Ալշան՝ քան զրահանայութեանն իրեն սիրելագոյն համարեր զիսնամեակ ուխտի կրօնաւորութեանն, որ եւ լրացաւ եւ կատարեց ՚ի սկիզբն այս ներկայ տարւոյս եւ այնուհետեւ իր վիճակին յարմարագոյն եւ ինկերի համարելով զլռութիւն, այժմէն ներումն ինդրէ՛ եթէ խուլ եւ մունչ մնայ առ արտաքին փողս եւ ներբողս յորելեան յիշատակի։

ԽՄԲԾԴԻԲՐՆ